

Читам, па шта?

Ученици IV₅ су учествовали у пројекту Библиотеке града Београда „Читам, па шта?“, који има такмичарски карактер, у сва три нивоа – школском, општинском, градском. Представљамо радове са градског нивоа.

„Очаране наочаре“, Светлана Велмар Јанковић

Роман „Очаране наочаре“ састоји се од седам прича и седам међуприча које нам говоре о старим временима и догађајима из Београда и његове околине.

Књига почиње рођенданом дечака Луке, једног од главних ликова, који од Очараног Оптичара на поклон добија два пара необичних ласерских наочара. Уз поклон добија и писмо са објашњењем како да их користи. Наочаре су посебне, јер када се ставе, онога ко гледа кроз њих, могу да одведу у истраживање праисторије, старог, средњег и новог века. Важно је само једно правило, да истраживач истражује Београд. Тако почиње велика авантура дечака Луке и његове сестре Милене кроз многе београдске улице.

Стављајући наочаре и гледајући кроз њих у посебно одабраним деловима Београда, они нас воде кроз различита прошла времена. Свака прича има своје јунаке и испричана је увек кроз неки посебан тренутак или догађај који је важан и за то време и за те јунаке. После сваког гледања кроз ласерске наочаре ми сазнајемо нешто ново из прошлости Београда: о изгледу природе и начину живота у време мудрих Винчанаца, о храбрим и спретним ратницима и ковачима Келтима из Вишњице, о племену Синги и објашњену како је настало старо име Београда – Сингидунум, о старом писму глагољици и почетку ћирилице, великом витезу Деспоту Стефану Лазаревићу, ослободиоцу Београда - Карађорђу, и на крају, детаље о дану предаје кључева српских градова на управљање Кнезу Михаилу и одласку Турака из Србије. У свакој причи главни ликови су увек деца, која кроз своје игре и радозналост веома учествују у важним догађањима.

Занимљиво је и да природа има важну улогу у причама, јер кроз богатство лековитих трава и извора спашава животе људи. Ни животиње нису заборављене. Оне су увек ту уз главне јунаке као помоћници, пријатељи, па чак и као водичи до решења неких тешких ситуација. Читајући све ове приче и међуприче ми сазнајемо да се Београд заиста много променио, изградио и порастао. Али изгледа да се људи и деца нису много променили. Имају иста осећања, страхове, бриге, храброст, мудрост, наду и љубав према свему ономе што је лепо и добро. У Београду су изгледа и даље исти људи али у другачијим околностима, а без њих Београд не би био то што јесте - необичан, тајанствен и до краја неистражен.

Читајући све ове приче и међуприче ми сазнајемо да се Београд заиста много променио, изградио и порастао. Али изгледа да се људи и деца нису много променили. Имају иста осећања, страхове, бриге, храброст, мудрост, наду и љубав према свему ономе што је лепо и добро. У Београду су изгледа и даље исти људи, али у другачијим околностима, а без њих Београд не би био то што јесте - необичан, тајанствен и до краја неистражен.

Вања Ракоњац

Вања Ракоњац

Богдан Шикоски